

בארה של תורה

פשוט עיון ודרש בפרשת השבוע ופניני השקפה ומוסר / נכתב ונערך ב"ה ע"י הרב ראובן גולן

העלון מוקדש לזיווג הגון להנה בת אל בת זהבה תחי'

כתובת המערכת:

רחובות- ההגנה 56/5

טל' - 055-2537170

דוא"ל להערות וקבלת

העלון מדי שבוע:

rg5740@gmail.com

©

גליון 755 אדר ב' תשפ"ב שנה טז'

מוקדש לע"נ מו"ר מרן רשכבה"ג ר' שמריהו יוסף חיים קניבסקי בן פעשא מרים זצוק"ל

עלון מיוחד בזוית אישית על מרן שר התורה זיע"א

פרשת
שמיני - ברה

כיצד התחלתי לכתוב את העלון "בארה

של תורה"?

רבי' רבי' מי יתן לנו תמורתך!!!

"ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה'"

(י,1)

ג. גם אני הקטן זכיתי כמו רבים וטובים מעם ישראל להתברך מפני הרב ובעיקר לקבל דעת תורה והכוונה בשאלות כאלה ואחרות בצמתי החיים. לא אשכח את הפעם הראשונה שנכנסתי אל הקודש פנימה עוד בהיותי בחור ישיבה בבני ברק, כששאלות בדרכי הלימוד וההנהגה היו בפני. ומאז זכיתי במשך השנים מפעם לפעם להיכנס ולהתברך וליטול עצה ודעת תורה. חלק גדול מהדברים שאמר לי הם אישיים ואותם אנצור בלבי לעד. הראייה שלו למרחקים, הפיקחות העצומה, "רוח הקודש" שפיעמה בו מכח עוצמת התורה שלו, היו מדהימים ועל טבעיים, ואת כל זה הפסדנו עכשיו.

גם העלון הזה, "בארה של תורה", שאתם קוראים כעת הוא מכוחו, בעידודו, בהוראתו וברכתו. בשעתו, בשנת תשס"ו נכנסתי אל הרב כדי להתברך, והוא הורה לי כסגולה להוציא לאור ספר. ואכן בתוך כמה חודשים זכיתי בסייעתא דשמיא ובזכות ברכת הרב להוציא לאור את ספר ביכורי "רינונה של תורה" על חומש בראשית. ומשם הכל התחיל. בפרשת שמות תשס"ז התחלתי להוציא את העלון הראשון ומאז הכל היסטוריה. **בלעדיו כל זה לא היה קורה.**

השאלה שצריך וחייב כל אבא לשאול את

עצמו בעת הזאת

ד. השאלה היא כיצד ממשיכים מכאן. היינו בטוחים שנזכה לחסות בצילו של הצדיק עד ביאת גואל צדק. ועתה כבוא השמש בצהרים נלקח מאיתנו בחטף, כשלא זכינו אף להתפלל לרפואתו כראוי ולקרוע שערי שמים. בספרים הקדושים מובא שכאשר צדיק נפטר המעלות התורניות שלו והקניינים הרוחניים שלו מפוזרים בחלל העולם, ומי שזוכה ומקבל עליו ללכת בדרכו של הצדיק קונה ו"חוטף" ממתנות אלו לעצמו. הבא לא נשלה את עצמנו. אנחנו לא ר' חיים. אין בכוחנו לסיים את כל התורה כולה בשנה אחת. אין לנו מאפס קצהו של תורתו יראתו ומידותיו. ובכל זאת, "תורה היא וללמוד אנו צריכים". אנו מוכרחים לשמור על הקשר והחיבור לצדיק יסוד עולם זה שהלך מעימנו. והדרך לכך היא על ידי

שר וגדול נפל בישראל. העולם בלי "ר' חיים" הוא לא אותו עולם עם "ר' חיים". השמים של אתמול הם לא השמים של היום, האויר של אתמול הוא לא האויר של היום, והדור נותר יתום ללא אב ורועה.

עם ישראל לא טועה. אמר מי שאמר שלעם ישראל יש "חוש ריח" לדעת ולהכיר בגדוליו ומנהיגיו. עם ישראל כינה את רבינו "מרן שר התורה", כי אכן כך הוא היה, בקי בכל חדרי תורה, ללא שיור, ללא שיעור ומידה, וללא שום גבול. ההיקף המבהיל, ההבנה המעמיקה. יבול ספריו העשיר בתחומים שאף אחד לפנינו בדורות האחרונים לא נגע בהם.

איננו יודעים נסתרות. אבל בחורף האחרון בכוללים רבים בארץ ובעולם מרן שר התורה היה הרביה הבלעדי. ביאוריו וחידושינו בספרו "דרך אמונה" על הלכות זרעים ברמב"ם, ובעיקר על הלכות שמיטה שנלמדו במאות בתי מדרש בעולם בשנה האחרונה, היו המורה דרך, ה"וויז" הרוחני ללומדי התורה בכל אתר ואתר, וללא משנתו הסדורה המקיפה והבהירה לא מצאנו ידינו ורגלינו בבית המדרש בהלכות אלו. ובסיומו של חורף זה שבו עסקנו ב"דרך אמונה" יום ולילה, נלקח המחבר, מרן שר התורה זצוק"ל לבית עולמו. **רבי' רבי' מי יתן לנו תמורתך.**

"ליבם של ישראל"

ב. אבל מרן שר התורה זיע"א לא היה רק "דרך אמונה" או "שונה הלכות" או כל ספר כזה או אחר משלל ספריו הרבים. נדמה שמה שייחד אותו יותר מכל הוא היותו "ליבם של ישראל", הלב החי והפועם של עמך בית ישראל, הלב הנדיר שחש והרגיש בצרתו של כל יהודי באשר הוא.

צרות מצוקות ומועקות של רבבות יהודים מכל העולם כולו התנקזו אל הבית הצנוע ברח' רשב"ם 5 בבני ברק. ור' חיים בגדלותו ובגדולתו, עם ה"שמיכל" (חיוך באידיש) התמידי שהיה נסוך על פניו, ידע במילים ספורות לעודד ולנחם, לנטוע תקוה, ובעיקר ליטול מעל כתפיד את המצוקה האישית שלך ולתת לך את ההרגשה שכעת הוא נושא אותך ואת מצוקתך על כתפיו ושהכל יהיה בסדר ב"ה.

בנימין בן סלחה ז"ל ♦ סרח בת רחמה ע"ה ♦ שלמה בן טאוס ז"ל ♦ נאז'ה בת תאג'ה

ע"ה ♦ אהרן בן יהיא ז"ל ♦ חסיבה בת מננו אזולאי ע"ה ♦ רחל בת סאלחה ע"ה ♦

יהיא בן טלאת ז"ל ♦ סלים בן חביבה ז"ל ♦ נתן יעקב בן ליוה ז"ל ♦

שנאחו בקצות דרכיו, ונסגל לעצמנו את המסר של חייו ומורשתו.

ונדמה שאת המסר של מרן שר התורה אפשר לתחום בשתי מילים "רק תורה!". התורה היתה משוש חייו. הוא לא ידע שום דבר אחר מבלעדיה. לו היו פותחים את ורידיו לא דם היה יוצא משם אלא דפי גמרא בבלי וירושלמי.

גם אנו הקטנים מחוייבים בלימוד תורה. הרמב"ם כותב בהלכות תלמוד תורה (פרק א) "כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל יסורין, בין בחור בין שהיה זקן גדול שתשש כחו. אפילו היה עני המתפרנס מן הצדקה ומחזר על הפתחים ואפילו בעל אשה ובנים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה. עד אימתי חייב לתלמוד תורה? עד יום מותו!".

וגם לנו יש חלק בתורה. לכל אחד יש את החלק שהנחילו לו מן השמים לחדש ולהבין בתורה הקדושה. גם ליהודי הכי רחוק יש חלק בתורה.

וכעת בעת הזו השאלה שכל אחד צריך לשאול את עצמו היא, מהי התורה בשבילי? היכן התורה ממוקמת בחיים שלי? האם התורה היא מרכז החיים שלי?

ישאל כל אבא בישראל את עצמו, מהי הדוגמא שאני מראה לילדים שלי? אני נואם להם כמה חשוב לתלמוד תורה, אבל האם לי בעצמי התורה חשובה? מה אני מראה להם, מתי העיניים שלי בורקות, מתי הם רואים אותי מאושר, כשאני מרוויח כסף? כשאני מדבר על עושר ויוקרה? או כשאני מדבר על תורה ותלמידי חכמים? איזה הבדל תהומי יש בין אדם שחי עם תשובות ברורות לשאלות אלו, לבין אדם שמעולם לא ניסה להשיב לעצמו עליהן ברצינות.

כיצד קרה שבתי כנסת גדולים נהפכו לכנסיות?

ה. נתאר לעצמנו אדם שהפסיד מליון דולר ביום אחד. בודאי שזהו יום עצוב בשבילו. אבל אנחנו צריכים לדעת ולהרגיש שיום שבו לא הלכתי לשיעור תורה, יום שבו לא למדתי תורה כמו שצריך, הוא יום שבו הפסדתי הרבה יותר ממליון דולר! הרבה יותר ממיליארד דולר!!!

גם אם היתה לך סיבה מוצדקת לא ללכת לשיעור. הילד שלך צריך לראות עליך שזה כואב לך! בדיוק כמו שהוא היה רואה זאת אם היית מפסיד מליון דולר באותו יום.

ב"ה אנו מקפידים להתפלל שלוש תפילות ביום ובמנין. אבל צריך לזכור מה שהגמרא אומרת שתפילה זה חיי שעה, ותורה זה חיי עולם. לא יתכן שיעבור על יהודי ירא שמים יום בלי לימוד תורה. בלי שיעור תורה. בלי חברותא.

הרב ניסים יגן ע"ה סיפר שבאחת מנסיעותיו לארה"ב הראו לו בתי כנסת גדולים שנהפכו לכנסיות רח"ל. הוא בירר ושאל כיצד קרה כן, ולבסוף אמר שבאותם בתי כנסת היו רק תפילות ללא שיעורי תורה. כולם מיהרו לאחר התפילה בבוקר לעבודה, ובערב מיהרו לבית. לכל אחד היו סיבות ותירוצים למה הוא לא יכול להשתתף בשיעור. אך בית כנסת ללא שיעור תורה לא יכול להתקיים. אין שם המשכיות.

די עם התירוצים! די להאשים את האישה או את הילדים! אם אתה רוצה המשכיות מוצלחת, אם אתה רוצה

ברכה בחיים, הצלחה בחיים, אתה חייב להיות דבוק בתורה.

ולא מדובר רק לסמן וי שהנה השתתפתי היום בשיעור. אלא לחיות את התורה ולשמוח בה.

עלינו לחדד את הידיעה שתורה היא לא הדבר החשוב ביותר בחיים אלא היא החיים עצמם! התורה היא עצם החיים! מי שחושב שהתורה היא הדבר הכי חשוב בחיים, חי מתוך הרגשה שהתורה והחיים הם שני דברים נפרדים, אלא שהתורה היא הדבר מס' 1 בחיים. וזוהי טעות. התורה היא החיים עצמם.

יהודי שחי נכון הוא יהודי שמבין שהתורה היא חייו. ויום שהוא לא למד בו תורה הוא יום אבוד. וכמו שאי אפשר לעבור לסדר היום בלי לאכול כך אי אפשר שיעבור יום בלי תורה.

מדהים ומרתק- היהודי שמרן שר התורה סירב לברך אותו בשנה טובה

1. בראש השנה היו אלפים נוהרים לביתו של מרן שר התורה להתברך מפיו לשנה טובה. ומעשה היה ביהודי שבא להתברך, וכשהגיע תורו הרב לא אמר לו שנה טובה. הוא נלחץ מכך והעיר לנכדו של מרן על כך. אך למרות זאת הרב לא בירך אותו והוסיף ואמר שיהודי זה ימות השנה...!!!

דאגה גדולה נכנסה בלבו והוא לא ידע מה לעשות. מרן ברוח קדשו היה קולע אל חוט השערה, והלה הבין שימיו וחודשיו ספורים. הוא החל להרהר בתשובה ולפשפש במעשיו, וקיבל על עצמו עול תורה ברצינות ובהחלטיות. כל עיתותיו הוקדשו ללימוד תורה בכל הכח.

בס"ד הוא זכה לחיות במשך כל אותה שנה, והגיע בראש השנה הבא אל מרן שר התורה. הוא הזכיר לרב את מה שאירע בראש השנה הקודם. והרב אמר לו "זה לא יתכן! אכן אתה היית צריך למות בשנה זו. מה עשית? כיצד שינית את רוע הגזירה?". הוא סיפר לרב שהתחזק מאד בהתמדה בתורה. והרב אמר לו "אכן יש בכח התורה להוציא את האדם ממות לחיים. שכן נאמר (דברים כא, כב) "וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ". כלומר, שאם ח"ו נגזר על האדם מיתה מחמת חטאיו, ואפילו אם הוא בבחינת "והומת" שהגזירה חתומה ונעולה, מהי התרופה ומהי העצה? "ותלית אותו על עץ!", דהיינו התורה הקדושה שהיא עץ חיים ללומדיה. ובזכות שהתחזקת בלימוד התורה נקרע רוע הגזירה וזכית לחיים טובים ולשלום!".

סוף דבר- "טוב הכלב החי מן הארי המת!"

ז. ולסיום, מסופר שלאחר הלוויית החזון איש זצ"ל היו כולם שבורים ורצוצים. הרב שך זצ"ל פתח את הגמרא ואמר "טוב הכלב החי מן הארי המת!" והחל ללמוד.

וזהו בעצם המסר שהנחיל לנו מרן שר התורה, שכל עוד שאנו חיים ונשימה באפנו עלינו לנצל ולחטוף כמה שיותר מהזמן שלנו ללימוד תורה. כי אין לנו שיעור אלא התורה הזאת. "היא חייו ואורך ימינו", וככל שנדבק בה יותר כך יהיו חייו מאושרים ונצליח גם בעולם הזה וגם בעולם הבא ב"ה.